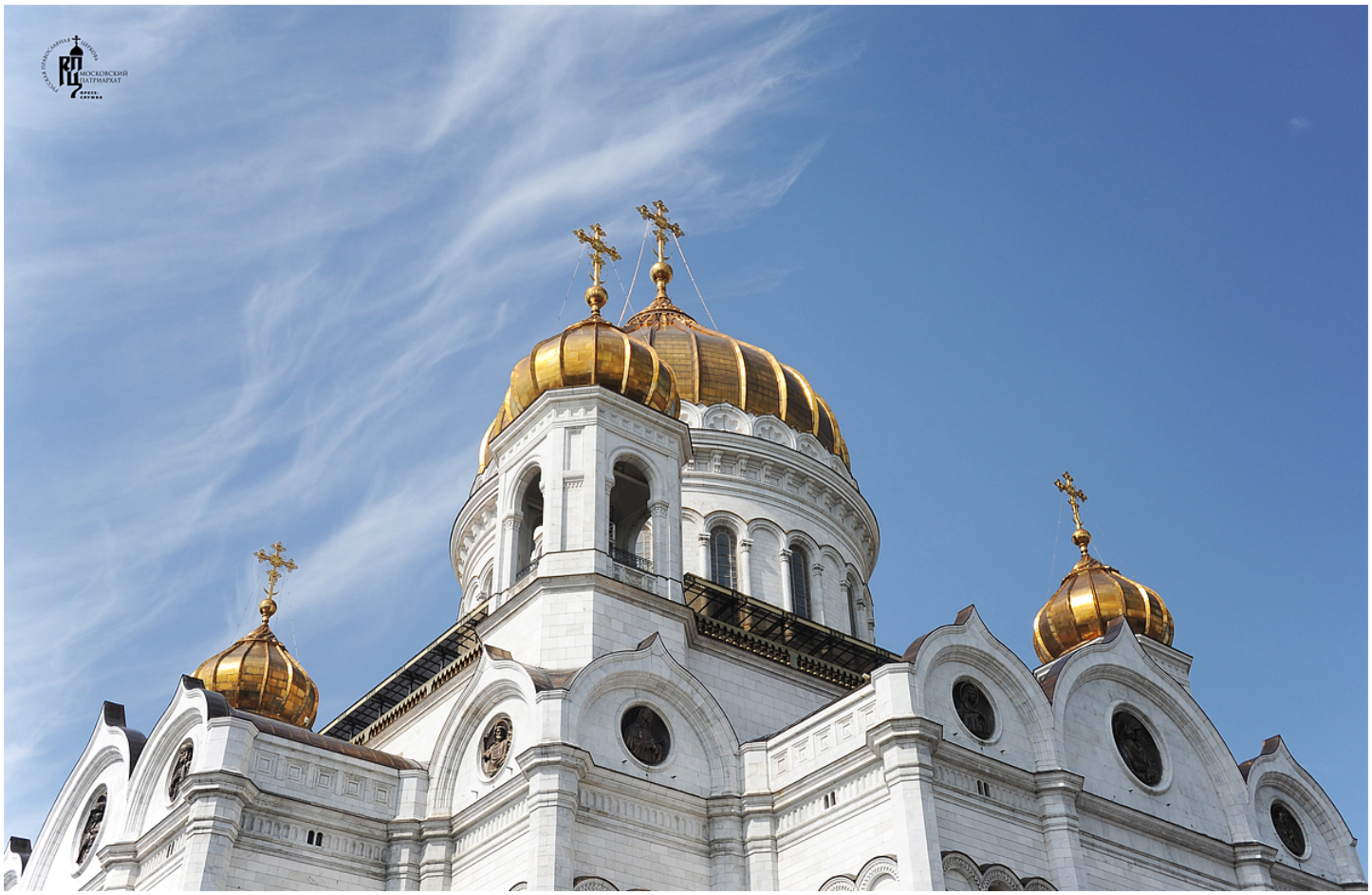
Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ῥωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἀπὸ παντὸς πλούτου καὶ ποικιλομορφίας τῆς ἀνθρωπίνης γλώττης λείπουσιν ἄλλα πλέον χαρμόσυνα διὰ τὴν πιστεύουσαν καρδίαν καὶ ἐπιθυμητὰ λόγια, εἰ μὴ αὕτη ἡ πειστικὴ μαρτυρία τῆς γενομένης νίκης τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τοῦ κακοῦ.

«Χριστὸς Ἀνέστη!» – εἰς ταύτην τὴν χαρμόσυνον εἴδησιν συγκεντροῦται ἡ ἐνδόμυχος δύναμις τῆς ἐλπίδος καὶ ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς πίστεως, δι᾽ὧν ἔζων ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδιώξεως τοῦ Παραδείσου. Ἔζων διὰ τῆς ἀναμονῆς συγχωρέσεως, καταλλαγῆς καὶ λυτρώσεως, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ἀσυγκρίτως περισσότερον ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτοῦ *περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψάμενος* (πρβλ. Ἑβρ. 11,40).

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ γέγονε ἄνθρωπος, μεθ᾽ἡμῶν ἐκοινώνησε πάντων τῶν βαρέων τῆς ἐπὶ γῆς ὑπάρξεως, ἄχρι τέλους ἤπιε τὸ ποτήριον τῶν θλίψεων καὶ μάλιστα τὸ πλέον πικρὸν ἐκ τούτων· ἐκεῖνο τοῦ θανάτου. «*Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν*» (Ισ. 53, 3), ἦρεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐκουσίως ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Μά, ἐδύνατο ἄραγε ἵνα κρατήσῃ τὸν Δημιουργὸν τῆς ζωῆς ὁ θάνατος; Ἐδύνατο ἄραγε ἵνα καταπίῃ Ἐκεῖνον ἡ ἀκόρεστος ἄβυσσος τῆς κολάσεως, Οὗτινος χωρὶς Λόγου *ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν* (Ἰω. 1,3); *«Πεφανέρωται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην καὶ ἔλαμψε τὰ καταχθόνια. Κατηναλώθη ὁ θάνατος, συνετρίβησαν αἱ πύλαι τοῦ Ἅδου καὶ κατηυγάσθησαν τῷ φωτὶ πάντα τὰ κτίσματα, τὰ τὸ πρότερον ἐν σκότει τελούμενα»*, ἐμπνευσμένως ἐξυμνεῖ ὁ Ὅσιος Ἐφραὶμ ὁ Σύρος τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ θανάτου («Ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»).

Ἠκούσθη ποτὲ ὁ θάνατος ἵνα ἀποδίδει τὴν λείαν αὐτοῦ; Ἐὰν καὶ ἀπέδιδε ταύτην ἄχρι καιροῦ, μόνον καὶ μόνον προκειμένου ἵνα πάλιν ἁρπάξῃ ταύτην. Ὁ Χριστὸς ὅμως *ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνῄσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει* (Ρωμ. 6,9)! Οὗτος *ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ὤν* (Α΄ Κορ. 15, 20), ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ προπορεύεται καὶ ἡμῶν: *«ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ»* (Α΄ Κορ. 15, 23).

Ἐν τῇ Σαρκώσει Αὐτοῦ ὁ Θεὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἀνακαινίσας καὶ ἐκ τῶν πληγῶν τῆς ἁμαρτίας ταύτην ἐπουλώσας, διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὰς ἔτι εὐφοροτέρους νομάς. Οὐχὶ μόνον ἐπαναφέρει τὰ ἀπωλεσθέντα τοῖς ἀνθρώποις, παρέχων συγχώρεσι καὶ καταλλαγὴν πρὸς Ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ υἱοθετεῖ ἡμᾶς *διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ* (Ἐφ. 1,5) καὶ δίδωσι *τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι* (Ἰω. 1,12), καὶ κατὰ χάριν θεούς.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐαρινὴν μεταμόρφωσιν τῆς ἀνθούσης φύσεως πάλιν καὶ πολλάκις διαδίδεται ἀνὰ τὸν κόσμον ἡ ἐκπληκτικὴ εἴδησις τῆς σωτηρίας: «*Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε*» (Μκ. 16,6). Κενὸς ὁ τάφος! *Ἠγέρθη γὰρ ὁ Κύριος καθὼς εἶπε* (Ματθ. 28,6)!

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀνεξάντλητος πηγὴ τῆς μεγάλης ἡμῶν χαρᾶς, τῆς πηγάζουσης ἐκ τῆς ὑπερεχούσης πᾶσαν ἔννοιαν ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἔναντι τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, δι᾽ ἧς

ἀνεδείχθησαν ἡμῖν τὰ ἀγαθά, ὁρατὰ γὰρ καὶ ἀόρατα. Ἡ ὑπέρμετρος δύναμις ταύτης τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης, ἡ ἐπεκτείνουσα πέραν παντὸς ὁρίου, νικᾷ τὸν Ἅδην, ἀνοίγει τὸν Παράδεισον, χαρίζεται συγχώρεσιν καὶ γνησίαν πνευματικὴν ἐλευθερίαν.

«Κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη» (Ἆσμ. ἀσμ. 8, 6), ἰσχυρίζετο ὁ πλούσιος τῇ σοφίᾳ βασιλεὺς Σολομών. Ὡς μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τούτοις μαρτυροῦμεν πειστικῶς ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἰσχυροτέρα ἀκόμη καὶ τοῦ θανάτου. Ὑπερπηδᾷ τὸν χρόνον καὶ τὸν χῶρον, καθαιρεῖ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ σκότους. Εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ μᾶς καλεῖ ὁ Πανοικτίρμων Κύριος καὶ δὲν εἰσερχόμεθα ἐντὸς μὴ ἔχοντες ταύτην ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἂς συγχωρέσωμεν ἀλλήλους, ἂς ρίψωμεν τὰ δεσμὰ τῶν ἀμοιβαίων προσβολῶν καὶ πικριῶν, ἂς συμφιλιωθῶμεν καὶ ἀσπασθῶμεν ἀλλήλους. Ἂς παράσχωμεν ἔλεος εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ παρηγορήσωμεν τοὺς τεθλιμμένους.

Ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἁγιαζόμενοι καὶ εἰς τὸν ἀξιοθαύμαστον θρίαμβον τοῦ Πάσχα εἰσερχόμενοι μεταμορφοῦμεν διὰ τοῦ ἀφθάρτου φωτός τῆς Ἀναστάσεως τὸν περιβάλλοντα κόσμον, εἰσάγομεν τοῦτον εἰς τὴν χαρὰν τῆς σωτηρίας, ἣν πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀναμένει, ποθοῦσα *τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ* (Ρωμ. 8, 21). Τότε ἡ ἴδια ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἣν βιοῦμεν ἐν ἑνότητι μετὰ τοῦ Κυρίου, καθίσταται γνησία Θεία Λειτουργία μὲ προεκτάσεις τῷ ὄντι εἰς τὸ σύμπαν, ὅπου κάθε δημιούργημα δύναται ἵνα ἀποδίδῃ εὐχαριστίαν καὶ αἶνον τῷ Δημιουργῷ, ἀναφωνοῦσα: *«Δόξα τῇ Ἀναστάσει Σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε!»* (Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος α’).

Εἶναι πολλαὶ αἱ πνευματικαὶ ἀναζητήσεις εἰς τὸν κόσμον, καὶ μόνον μία *ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή* (Ἰω. 14, 6). Καὶ μόνος εἶναι ὁ Νικητὴς τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Μόνος, Ὅστις ἀνοίγει τοὺς Οὐρανούς, οὗ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς Χριστὸς και *οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία* (Πραξ. 4, 12).

Ὁλοθύμως συγχαίρων πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως, ἔτι καὶ ἔτι ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν αἰσιόδοξον καὶ διαχρονικῶς ἐνθαρρυντικὸν μαρτυρίαν ὅτι

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Ο ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἅγιον Πάσχα

2026

Το Μήνυμα είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες:

Αγγλικά

Απλοποιημένα Κινεζικά

Γαλλικά

Γερμανικά

Γεωργιανό

Ιταλικά

Ουκρανικά

Παραδοσιακά Κινεζικά

Ρουμανικά

Ρωσικά

Σερβικά

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/94167/